

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de desembre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En les actuacions del procediment ordinari núm. 078/2018, instades per A.S.R. i V.M.F.C. contra J.M.M.LL., en data 11 de gener del 2018, l'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència, la part dispositiva de la qual va decidir: *"PRIMER.- Estimar parcialment la demanda presentada per part dels Srs. A.S.R. i V.M.F.C. contra el Sr. J.M.M.LL. i; estimar també parcialment la demanda d'aquest darrer contra els primers.*

SEGON.- Declarar la resolució del contracte de compra venda subscrit entre les parts litigants el 12 de maig de 2010, l'addenda al contracte de 14 d'abril de 2011 i de totes les altres contractacions intervingudes entre les parts en execució dels seus pactes, havent de

retornar els Srs. A.S.R. i V.M.F.C. les quantitats que els van ser satisfetes pel Sr. J.M.M.LL., que es xifra en la quantia de 1.197.675,41 €.

TERCER.- Desestimar:

- a) el retorn demanat pel Sr. M. de la quantitat de 805.501,68 €, corresponent a les reformes realitzades per aquest en l'Hotel;*
- b) el retorn de la possessió de l'Hotel XXX als Srs. S. i F. –en aquest cas sense perjudici del què resulti en el procediment concursal de referència- i;*
- c) la pretensió dels agents consistent en que el Sr. M.Iliuri tota aquella documentació del qual disposi de la societat XXX, S.L.. .”*

II.- Les dues parts van formular recurs d'apel·lació contra l'esmentada resolució i aquesta Sala va dictar Sentència en data 30 d'octubre de 2018, pronunciant:

*“ESTIMAR PARCIALMENT el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. A.S.R. i la Sra. V.M.F.C. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 11 de gener de 2018, que revoquem parcialment només en el sentit **que la suma a retornar per part de la part agent ha de ser la de 955.658,14€ i no la de 1.197.675,41€.** Mantenim la resta del pronunciament.*

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant Sr. M., derivades del seu recurs.

No fem pronunciament de les costes causades en aquesta alçada derivades del recurs dels Srs. S.-F”.

III.- La representació processal dels Srs. S.-F. formula ara incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència d'aquesta Sala, tot reclamant la seva revocació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

I.- En termes generals, convé recordar que l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 *bis* de la Llei transitòria de procediments judicials no constitueix una nova instància processal, on es puguin revisar els pronunciaments de la resolució impugnada, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

En el cas present, la representació processal del Srs R.-F. argumenta que aquesta Sala havia vulnerat el seu dret fonamental de l'article 10 de la Constitució en la seva vessant de manca de valoració de proves i de duració excessiva del període probatori, adoptant una nova decisió per la que retocant el pronunciament de que la suma a retornar per la part agent no ha de ser de cap suma *“perquè fan seva la quantitat rebuda del Sr. M. en concepte de danys i perjudicis derivada del defalliment contractual **els ha causat i els causarà** fins que no puguin recuperar la possessió de l'hotel Solana”*.

II.- Pertoca ara analitzar, amb més profunditat, aquest argument.

Com recorda l'Aute del Tribunal Constitucional del 5-5-2014 relatiu al recurs d'empara 2014-7-RE: *“la valoració de les proves és una tasca que l'ordenament constitucional reserva als jutges i als tribunals de la jurisdicció ordinària i, llevat dels casos en els quals estan implicats drets fonamentals substantius com ara el dret a la llibertat, aquesta qüestió només adquireix relleu constitucional i pot ser sotmesa a enjudiciament del Tribunal Constitucional en el supòsit que la valoració no estigui motivada, sigui lògicament o jurídicament irraonable o incorri en error material patent”*.

Traslladades aquestes consideracions al cas present, aquesta Sala estima que la valoració de la prova duta a terme no ha estat errònia, malgrat així ho entengui la part instant de l'incident.

Per començar, hem de recordar que les dues parts defenien en la necessitat de que es declarés la resolució contractual del contracte concertat en el dia 12 de maig de 2010 i el contracte posterior 16.6.20 del que porta causa el primer. Aleshores concedida aquesta petició de les dues parts, la Sala s'endiinsa en la indemnització de danys i perjudicis que reclama la part agent, exactament en la mateixa quantia del preu que havia percebut de la part compradora. Ni un cèntims menys.

En segon lloc, en el moment de valoar la prova la Sala va constatar que la part que reclamava uns danys i perjudicis tan precisos havia de demostrar-los i no ho ha fet. Es limitava a fer una apel·lació genèrica a perjudicis com es podia constatar en l'expedient d'un procediment de fallida (F-002-1/13) que va demanar unir per corda fluixa. El que diguem en la nostra resolució és que aquesta aportació documental feta de manera genèrica resulta insuficient per poder precisar amb el detall que es reclama uns perjudicis concrets. Si no es fa aquesta precisió detallada (una prova pericial hauria estat la més adient si no la detallava ni en la demanda la part agent) malament es pot defensar la part contrària, la qual també està emparada per l'article 10 de la Constitució. I no es pot demanar al Tribunal que busqui entre la documentació de la fallida quins poden ser els conceptes indemnitzatoris que afavoreixin a la part agent. No es tasca del Tribunal suplir la passivitat probatòria de la part.

Per acabar, en el seu escrit incidental, la part sol·licitant barreja la tramitació d'aquest procediment ordinari de la tramitació de l'expedient de fallida seguit en un altra Batllia. S'expressen un seguit de lamentacions de tot el que ha esdevingut des del 2010 en que va concertar la venda de l'hotel amb el Sr. M. i la seva gestió, i en especial de la durada del procediment de fallida, cosa en la qual aquesta Sala no hi pot entrar i fins i

tot reconeix que “*davant la situació de desposseïció del seu hotel que no se sap fins quan durarà, ni com acabarà, hauria de ser suficient que, **sense que sigui necessari entrar en els detalls** que els 1.197.675,41€ abonat pel Sr. M. no es suficient per a cobrir el perjudici dels meus representats...*”. És a dir, que la part agent fa un “capmàs” per determinar aquella suma d’indemnització. Això és el que hem dit que no es possible acceptar sense causar indefensió a la part contrària.

Per tot això no es possible estimar aquest incident perquè no s’ha valorat indegudament la prova ni la durada del procediment de fallida sigui imputable a l’actuació processal de la part contrària.

III.- La desestimació de l’incident de nul·litat suposa la condemna de la sol·licitant a satisfer les costes judicials per la regla del venciment (arg. Codi 7, 51, 5), inclosos honoraris d’advocat i de procurador.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d’Andorra,

DECIDEIX

NO DONAR LLOC a l’incident de nul·litat d’actuacions plantejat per la representació processal dels Srs. S.R. contra la sentència dictada per aquesta Sala en data 30 d’octubre de 2018. Condemnar la part promotora d’aquest incident a satisfer les costes judicials causades, inclosos honoraris d’advocat i de procurador.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.